

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:	Felelős szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Telefonszám: 13.
Egész évre 8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKANYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésénél Alsólendván.
Fél évre 4 "			
Negyed évre 2 "			
Egyes szám ára 20 fillér.	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		Nyílter sora 1 korona.

Utazás a maximális árak körül.

Alsólendva, szeptember 25.

A háború eseményein kívül nincs ma aktuálisabb téma, amely minden rendű és rangú embert oly intenzíven érdekelne, mint a drágaság. És méltán. Ami ezen a téren történik, az több az abszurdumnál. Az itthonlevőknek is — akárcsak a határainkat és javainkat védő fiainknak, testvéreinknek és apáinknak — egy örökös harc az életük, harc az élelmiszereknek mesterségesen való megdrágítói, ezekkel az erkölcsi szeresencekkel; harc a lértért, harc a mindennapi betevő kenyérért. Hasztalan itt hatóság, rendelet, paragrafus: az élelmiszerdrágítók biztosra induló offenzíváját a zsebeink ellen egyik sem tudja feltartóztatni. Balzac egyik irásában azt tartja, hogy „az elegáns élet: művészet.” Ezt az idők súlyosága immár oda módosította, hogy: „a megélési tudás: művészet.” Művészet még ilyen Alsólendva-féle faluban is, de még mekkora művészet! . . .

Mikor a hatóság a fogyasztók pártjára állott és az árak maximalásával akart a termelők kapzsiságának határt szabni: megkönnyebbülve lélekzettünk fel, hogy végre valahára minálunk is történik valami a megélhetés megkönnyítéséért. De hamarosan csalódtunk. A maximális árak nálunk is — mint a legtöbb helyen — lehetetlen állapotokat teremtettek. A falusi termelők egyszerűen szembehelyezkedtek a hatóság rendelkezésével és bojkottálták a városi közönséget. Ma aztán ott tartunk, hogy valósággal éheznek ez a város. Eheznek, mert nincs behozatal, már pedig Alsólendva a helyi termelésből meg nem élhet, az nagyon csekély. A maximális árakkal tehát nem értük el a kívánt célt, nem tettük könnyebbé a megélhetést, sőt még csak az árakat sem maximaltunk, mint ahogy az alábbiakból ki fog tűnni.

Mint mondtuk, a falusi termelők a hatósági árakra vonatkozó rendelet megjeleneése után mindjárt bojkottálták piacunkat. Egyszerűen kimondták, hogy a városba nem hoznak be semmit, a közönség egye meg magát a rendeletet. És a falusiak beváltották a fenyegetésüket, nem hoznak be semmit, — tessék megnézni a hetipiacokat, azok a legjobb bizonyítékaink. Nem hoznak be egyetlen baromfit, egyetlen tojást se. Aki nem ismerős a helyzettel, erre azt kérdezhetné: hát hova teszik a falusiak a baromfit és a tojást, amit eddig behoztak és eladtak? Könnyű erre megfelelni. A maximális ármegállapítás csak a faluról-falura járó tyukászok és tojásszedők üzleti forgalmát és hasznát növelte, mert azok szedik össze azt a baromfit és tojást, aminek a mi piacunkon kellene eladásra ke-

rülni. Tyukász, meg tojásszedő pedig annyi van ebben a járásban és a közeli Stájerből is annyi jár át hozzánk faluzni, hogy majdnem minden falura kerül egy.

A hatóság megszabta pl. a tojás árát darabonként 8 fillérében; eszerint öt darab tojás 40 fillér. A tyukász pedig mostanában — a hatósági ár ellenére — négy darab tojást vesz 40 fillérért kint a falun, sőt a falusiak ujabban azzal dicsekednek, hogy legközelebb már három tojásért ad huszkrádjárt a tyukász. Értsük meg jól: kint a favekban 4, sőt 3 darab tojást vesz a tyukász negyven fillérért. Hát akkor nem volna a fejelágyárapotytant bolond az a falusi aszszony vagy ember, ha behozná Lendvára a tojását s itt ötöt adna negyven fillérért?!

Ennek az állapotnak könnyű lett volna elejét venni, néhányszor meg is irtuk már, hogy hogyan, de talán az illetékesek még annyi figyelmet is sajnáltak az irásunktól, hogy elolvasták volna. Pedig akkor még a baj legelején voltunk s könnyű lett volna intézkedni. Meg kellett volna tiltani, hogy az élelmiszereket, tojást, baromfit stb. kiszállíthassák a járás területéről, akkor most nem járnának naponta faluról-falura a tyukászok és tojásszedők, nem szednék össze házról-házra az eladó baromfit és tojást — tegyük hozzá — jóval a maximális áron felül, hanem itt maradna a portéka a járásban s a falusi nép kénytelen lenne azt a lendvai piacon értékesíteni. Ezt megtették csaknem mindenütt, ahol hatósági ár szerint történik az eladás és a vétel, ezt kellett volna tennünk nekünk is. Akkor most nem

zugolódna a közönség s nem éhezne a város!

A baromfival éppen úgy vagyunk, mint a tojással. A hatóság még a nyár folyamán szabta meg a baromfi-árakat s ez az ár van még ma is érvényben, holott számolni kellett volna azzal, hogy úgy a baromfinak, mint a tojásnak az ára a normális időkben is emelkedni szokott ilyenkor tél közeledtekor. Ma aztán ott tartunk, hogy egyszerűen az arcunkba röhögnek a falusiak, ha a baromfit és a tojást hatósági ártért merjük tőlük kérni, mert a tyukász is, ott helyben majdnem megégyszer akkora árt ad értük. Tessék akkor hatósági ártért venni valamit!

A piacra — amint emítettük — nem hoznak be egyetlen pár baromfit sem. Aki tehát még nem szokott le egészen a husevésre, az kénytelen kikutyagolni egy kis baromfiért Lakosba, Petesházára, Csentébe, Szerdahelyre, Hosszfuluba s a jó ég tudja, még hová. Megesik, hogy Petesházára vagy Csentébe, vagy Hármasmalomba indul az ember egy kis baromfiért vagy tojásért, bejárja az egész falut s nem tud semmit se venni. Akkor foghatja magát és elmehet tovább a hat kilométerre levő Szerdahelyre, míg nem ott nagynehezen tud venni tíz darab tojást, meg egypár csirkét, olyan áron, hogy mikor kifizeite, majdnem sirva fakadt. És elcsátalt, ellopott az idejéből egy fél napot, sokszor ennél is többet.

Kint a falvakban aztán furcsa dolgokat tapasztalhat az, aki nem a cselédjét küldi ki, hanem ő maga megy. A legelső, ami fogadja: a falusi nép kárörvendő vigyor-

Ugy szeretnék megint. . .

Ugy szeretnék megint, újra gyermek lenni, Gondtalan gyermekkor örömeit élvezni, Szép hajsbabámnak altató dudolni S minden kicsiségért boldogan örülni. . .

Ugy szeretnék mindent elején kezdeni, Csak meg egyszer újra szerelémbe esni, Álmodni sok édes, ragyogó szép álmot, Feledni, feledni tengerek bánatát! . . .

Bodnevich Elfrida.

A jövő regénye.

Irta: TÓTH IRÉNKE.

Bimbózó, virágos fák hajladoztak a villa körül. A pajkos szellő meglebentette ágait s ilyenkor egész felhőkben omlott szét az illat. A napsugaras ég alatt a kikelet bájos ünnepeit ülte az egész természet. A villa ablakait csak most kezdték nyitogatni, mikor az utiböröndökkel és kosarakkal megrakott hintó a kapu előtt megállt. A kocsiból két fiatal nő szállt ki: Bodayné, a dugzagd fővárosi ügyvéd gyönyörű felesége s Bodayné leánykori barátója, Margit.

— Megjött a szép Bodayné, — ujságolták egyriánsnak a kis fürdőváros lakói s kíváncsian nézegettek a Boday-villa irányába.

...Néhány nappal később Bodayné a villa erkélyén találjuk, amint oszonnája mellett leveleit

bontogatja Rózsaszin pongyolájában olyan, mint egy festett kép. Felhontja férje levelét s odafordul vele szemben álló barátójához:

— Most is úgy ír, mint egy héthetes házas! Hogy mennyire hiányozok neki, hogy aig várja a hét végét, amikor idejöhet, hogy a ház üres. . . Nem furcsa?!

— Nem. Sőt természetes, hogy a kellemes otthonhoz szokott férj nehezen-nekülözi a feleségét.

— De kérlek, öt évi házasság után?!

Istennem, hiszen ezalatt annyiszor megunhatt volna!

— mondta a szép asszony és hirtelen elkomolyodott. Leánykori udvarlójára gondolt, kit ő kinevetett és kikosarazott, mert a lábából 10 centimétert ott hagyott az orosz harctéren s hozott helyette egy 3 centiméteres vágást az arcán. S most maga sem tudja miért, de oly sokszor eszébe jut az a fiú. . .

Azután kissé elgondolkozva folytatta:

— Szeretsz te hosszú levelet olvasni? No nézd, hogyan tud egy férfi öt évi házasság után ennyit írni! Látszik, hogy nem modern ember. . .

Bodayné pillantása hirtelen barátója piroló arcára esett, amint a szinte erckelyként tartott kezében egy levelet.

— De nini, te is levelet kaptál?

— Igen! — felelte Margit csendesen.

— Jót?

— Igen!

Margit zárkózottsága kíváncsivá tette az asszonyt. Majd hirtelen a boritékra esett a tekintet.

gása s gunyos megjegyzései, hogy „No, mégis ránk szorultak?“, „Kellenc öt tojás huszkrajcárért?“, „Venne forinthatvenötért libát?“ s más effélék. Csaknem a kézcsoéig el kell menni, ha azt akarja az ember, hogy kapjon valamit. És ha kap: milyen árért! Örülni kell, ha négy tojást adnak negyven fillérért, a libának pedig nem 3 korona 50 fillér az ára, mint ahogy a hatósági rendelet megszabja, hanem 6, 7, meg 8 korona. Ennél olcsóbbért nincs liba, drágábbért van. A rántani való csirke pedig nem 1 korona, hanem még 2 koronánál is több, s a sütnivaló csirke nem 2 korona, hanem 3, meg 4 korona. (Ehhez járul még a keresgéssel eltöltött időpazarlás.) — Ezeket az árakat nem az eladók csinálták, nem is a vevők, hanem a tyukászok. Ennyiért vesznek a tyukászok is; hát csak természetes, hogy a közönség sem kap olcsóbbért.

Más, normális időben ha drága is volt a baromfi, még a távolabbi falvakból is — így a Muraközéből is — behozták az eladó aprójszágát a lendvai piacra. És amikor a piacon sok volt a baromfi, akkor lehetett alkudni és lehetett olcsón venni. Most a távolabbi falvak baromfi- és tojásállományát a tyukász elhordja Stájerba, onnan kikerül Svájcba, onnan meg Olaszországba és Franciaországba, — a lendvai közönség pedig az egészen közel eső falvakra szorult; de mivel a közeli falvak készlete nem elegendő, kevés a nagy kereslettel szemben: hát csak természetes, hogy az árak hihetlenül felmentek. A közönség hiába zugolódik, kénytelen megadni a horribilis árat, mert tojás kell mindenkinek s mit csináljon pl. az a zsidó-család — aki egész éven át libaszírral főz — ha most, a libatömés szezonjában nem veszi meg az állatjait, akármilyen ár mellett is?!

Szóval, a maximális árak — a mostani formában — lehetetlen állapotokat teremtettek. Nem könnyítették a közönség helyzetén, de lehetetlenné tették a beszerzést. Hogy mit kellene tenni ebben az ügyben, azt hamarosan nem tudnánk megmondani. Csak azt tudjuk — és ezt a közérdek is

parancsolja, — hogy tenni kell valamit, még pedig minél előbb.

Meleg ruhát a katonáknak!

— Ujra kezdődjék a társadalom akciója. —

Még nem tudjuk, hogy a háborúval belemelegünk-e a téibe, vagy sem, de minden előkészület meg kell tennünk, hogy az elkövetkezendő idők ne találgatni készüljünk bennünket. Ilyen feladat: a katonák téli felszereléséről való gondoskodás. Még csak az ősz első napjaiban vagyunk, de máris olyan hideg az idő és különösen az éjszakák, hogy nem csoda, ha a harc térről érkező levelek mindegyike azzal a refrénnel végződik, hogy küldjünk meleg ruhát. A meleg ruha — csuklódvédő, nyak- és fülvédő, meleg harisnya stb. előállításának feladata az idén is a nagyközönségre hárul. Már ország-szerre megindult az akció, hogy az öt kis esontú áldásos tevékenykedése mindenfelé megkezdődjék s bízva a magyar nők páratlan agilitásában és áldozatkészségében, hiszünk, hogy ez az új akció nem marad a tavalyi mögött.

Az Országos Hadsegélyző Bizottság ruházati albizottsága erre nézve, a közönség tájékoztatására a következőket teszi közzé:

A hadjárat múlt évi tapasztalatai alapján megállapított, hogy hősiessen küzdő katonáink a hadvezetőség részéről mindennemű szükséges meleg ruházattal el vannak látva, de mindazonáltal a közönség áldozatkészsége részéről a következő adományok ismételt kívánatosak még a hadvezetőség által nyújtott kincstári felszerelés kiegészítésére:

1. Gyapjufonából készítenő volna: a) sál, körülbelül 250 cm. hosszú s 25 cm. széles legyen, a fül és nyak betakarására; b) érmelegítő, 30 cm. hosszú, oldalnyílással, a hüvelykujj számára; c) kötött térdvédő, 45 cm. hosszú, közepén megfelelő kidudorodással.

E cikkek előállításához szükséges gyapjufonalat a Hadsegélyző Bizottság gyári árban, kilogrammonként 15 koronáért fog forgalomba hozni s a közönség a főispánok, illetékek a polgármesterek és a főszozgabirák útján fogják beszerezhetni.

2. Selymet, vagy puha gyapjuból készített

szövetet (ruhadarab, bélés stb.) akár új, akár használt állapotban küldjön a közönség a Hadsegélyző Bizottság címére. Ezen selyem- vagy szövetdarabokat a Hadsegélyző Bizottság a jótékony növegyetek foglalkoztatói útján fogja a hadvezetőség által esetről-esetre szükségesnek jelzett cikkekre a katonaság részére feldolgoztatni.

A közönség felkérjük, hogy a lehetőségig az itt jelzett cikkek készítésére szorítkozzék, mert ezen cikkek előírása tapasztalatok alapján történt. A múlt évben szállított hősapkákból még elegendő készlet van, a hősapkák a jövőben inkább selyem- és gyapjusszállal lesznek helyettesítve.

A gyapjufonából kötött kész cikkek a honvédelmi miniszterium Hadsegélyző Hivatalának címére (Budapest, IV., Váci-utca 38. sz.) míg a selyem- és gyapjuszöveteket az Országos Hadsegélyző Bizottság II. számú albizottsága címére (Budapest, Képviselőház) küldendők. A szállítás postán 20 kilogrammig és vasuton bármely súlyban díjmentesen történik, ha a szállító- vagy fuvarlevélben fel van tüntetve, hogy a táborba szállított katonák részére szeretetadomány.

A közönség részletesebb tájékoztatása végett a honvédelmi miniszterium Hadsegélyző Hivatala rajzokkal ellátott utasításokat küld a közönség előjáróságához.

Amerre a 48-asok jártak...

Kapóli Pál tart. szakaszvezető, a letenyei grófi uradalom erdészeti alkalmazottja, érdekes leírást küldött lapunknak, melyben a kárpáti harcok egy izgalmas epizódját adja. A leírásból közzöljük a következő érdekes részt:

1915. április 8-án történt, egy nappal előbb, mint a magyar határt átléptük. Juhászok déli részén egy hegyalaku vonal magaslatán voltunk mi, 48-asok elásva. Attól a ponttól, ahol mi voltunk, északi irányban alig két kilométerre volt Galicia és szép hazánk határa, végtelennek látszó hómezőkkel, lent a völgyben pedig látszottak elszórtan Juhászok apró házakkal.

Mi, a 7-ik század, az 1002-es magaslatról balra voltunk egy hajlász-áruka mélyedésben. Ki-ki még erősíti, építi a köves, havas állást. En és az alsólendvai származású Erményi János káplár (most szakaszvezető) egy nagy bükkfa tövéből néztük a havas tájat.

Zizegve, nagy pelyhekben hullott a hó. — Erményi megsokallta a dolgot:

tete, összeharapta az ajkát s megremegett. Az írásra ráismert.

— Meg kell tudnom, mi van abban a levélben, — mondta önmagában, dacosan Bodayné.

Margit észrevette az asszony fürkésző tekintetét. Lesütötte a szemét és szobája felé indult. Az asszony csak nézett utána hosszán, bánatosan, azután arcát kezébe temetve gondolkodott. Mikor a leány egy felóra, mulva visszatért, a szép asszonyt még mindig gondolataiba mélyedve, komolyan találta. Igen, a nevető asszonyt komolyan, mintha sohasem kacagott volna...

Bodayné s Margit, mindketten vagyontalan leányok voltak. Később Evelint feleségül vette a gazdag ügyvéd, de hogy ő szerette-e az urát, azt senki sem tudta. Barátnői azt tartották felőle, hogy álmai beteljesedtek, mert gazdag, előkelő ember az ura s még nem is olyan idős. Margit is futott a hátermekből, de ő a munka terére. Rajztanárnő lett s rövid idő alatt ismertté tették a nevét művészi sikerei. Közben ritkán találkoztak. Margit dolgozott, Evelin szórakozott: Margit nem érezte jól magát mulatós körben, amelynek a szép asszonyt mindig középpontja volt. Csak a nyár hozta őket mindig össze a rózsás kis villában, hol együtt pihentek ki oly különböző fáradalmaikat...

Az estéket a villa erkélyén kedélyes beszélgetéssel szokták tölteni. Ma nyomott volt a hangulat közöttük s közömbös dolgokról beszéltek. Egyik sem akarta szóbahozni a levelet. Kinos

volt mindegyikükre nézve az együttét. — Végre Margit elszántan szólt:

— Délután kérdezted, hogy kitől kaptam levelet, ugy-e?

— Igen, kérdeztem.

— Vitétől!

— Vitéz Imrétől?! — hebegte az asszony.

— Igen, ... ne haragudj, hogy eddig titkoltam, hogy mi ... hogy én szeretem...

— Micsoda, te szereted?! — hangzott a félig elfutott kérdés.

— Igen, már három éve, csak nem tudja senki...

— Oly régen?! És mikor lesz az esküvőtök?

— Az ősz végén.

— És mégis törtéd magadat a tanulással?

— kérdezte nem kevés ironiával az asszony.

— Éppen azért! Tán meg sem fogsz érteni, de azért elmondom... Igen, mióta Vitéz szeret, azóta kezdtem dolgozni s igyekeztem tökéletes nő lenni. Ő gazdag, én meg szegény voltam. S tudod, oly megszeppenülés fogott el, mikor arra gondoltam, hogy engem szegényen vesznek el. Észembe jutott, hogy hisz-e Vitéz az én szerelmemben, nem gondolja-e, hogy érdekből megyek hozzá...

Evelin összerezzen s gunyosan kérdezte:

— Vitéhez érdekből...?

— No igen. Jó állása van s nagybátyjától szép összeget örökölt. Gyógyíttatta magát s hűd el, már alig sántít. Az arcán ugyan megvan a sebhely, de én éppen erre vagyok büszke...

Bodayné egy árnyalattal halványabb lett s

kerülte a leány tekintetét. Margit mitsem sejtve beszélt tovább:

— Mert nézd kedvesem, vannak leányok, akik azért keresnek férjet, hogy asszonyok legyenek. Esküt tesznek ott, ahol az érdek azt megköveteli, s esküt szegnek akkor, mikor felébredt szenvedélyük erre ósztóni őket... Én ezt nem helyeslem, egyáltalán semmit, ami érdek.

— Nincs igazad, nem egészen így van, — szólt közbe Bodayné.

— Ne foglalkozunk vele. Én csak azt tudom s oly jól esik tudni, hogy most már méltó vagyok hozzá...

— Hát szívből gratulációk! — mondta az asszony, de hangjából kiértett valami, amit most már a gyanultan Margit is észre vett. Ránézett Bodayné feldult arcára, felkelt és kiment.

A szép asszony lehajította a fejét s könnyes szemekkel nézett maga elé. Emlékezetében visszavarázolta azt a pillanatot, mikor az akkor még szegény Vitéz a szerelmét kérte. Ő a szemébe kacagott s éppen így kacagva tartotta meg eljegyzését három hét mulva a gazdag Bodayval. Okos, büszke leány volt, hogy is mehetett volna szegény emberhez, kinek még hozzá az egyik lába tíz centiméterrel rövidebb s az arcán egy feltűnő vágás van!...

Igy lett a kis Evelin kacagó, gazdag asszony, csak a lelke mélyén maradt valami fájdalom, bánatos árnyék. És most előtörték az oly soká visszafojtott könnyek. Szeretett volna egy béna hős lábához borulni s szeretett volna egy sebhelyt a csökejával begyógyítani, — de már késő volt...

— Borzasztó, folyton esik. Már talán két-méteres a hó...
 — Ne törődj vele bajtárs, — szóltam, — nekünk ugyanis mindegy, akár esik, akár nem!
 Erre már közbe szólt hü szolgám, Rédei József rákosi fia is:
 — Ördögöt mindegy. Az ember nem bírja kikaparni a rengeteg hóból a tüzelőfát...
 Bumm, bumm. Két srappnel száguld el felettünk. Az oroszok küldtek üdvözlést. Erményi rám néz s így szól:
 — Ez a két srappnel jelent valamit. Azt hiszem, mi sem maradunk ma csendben.
 — Hagyjuk ezt, — feleltem, — írjunk inkább haza! — Belehuzódtunk a sátor alá s röttük a betüket, messze-messze szép Zalába. Ó a lendvai kies hegység aljába, én egy letenyi bus vadászhabza.

Ugy délután 3 óra felé megjött a parancs, hogy este hat órákor a 13-as és a 18-as honvédekkel támadásba megyünk át, a muszkákat ki kell ugrasztani állásaikból. A hó csak esik.

Az adott időre ott állók cuccommal a méteres hóban. Megolvasom az embereimet. Csak 23. Még egyből megolvasom; most is csak 23. Há a többi hol lehet? A többi már pihent a csöndes, fehér szemfedő alatt. Nyomasztó a hangulat. Havasak, vízesek vagyunk. Egyszer csak mozgás támad a hátunk mögött. Itt vannak a honvédek!

Megindulunk lefelé, gondolatunk hazaszáll a meleg, szerető otthonba, ahol tán éppen most miértünk imádkoznak. S mi most megyünk a halál felé... Alig megyünk 200 lépést, egyszerre sűrű egymásutánban puskák ropogása és golyók zizegése hallatszik láthatatlan helyről. Tölem jobbra elbukik egy hős, a kidöntött ösfák között meg hadonász a kezeivel, aztán vége, elnyeli a hó. Embereim kitanaknak mellettem. Már látunk is alakokat, örült lövöldözés kezdődik, kiabálás, retentő zaj. Körülnézek s tekintetem Erményire esik, amint kipirulva rohan előre, jobbra tőle Dillinger főhadnagy. A pokoi lármát, zürzavart is tulharsogja Erményi hangja, amint felém kiáltja:

— Vigyázz, ott rossz a helyzet! — Aztán összegabalyodunk, fegyverek villámlanak, ropognak s közben egyre hallatszik: „Rajta!”, „Rajta!”, „Hurra!”, Mint a vihar, száguldtunk az ellenség felé; mintha ezer ágyú dörgése zengett volna, úgy harsogott felemes rohamunk. Az oroszok nem várták be, hogy kéztusával, szuronyval csináljunk utat magunknak, inkább megadták magukat.

Több, mint 1200 foglyot ejtettünk s rengeteg fegyvert szedtünk össze. Erményi egymaga több mint 30 muszkát hajtott össze, Mikula János káplár, belatinci fia, Héder Sándor vezető, letenyi fiu, Szentgyörgyvölgyi Ignác lendvaiúfalui fiu s még többen vítezési érdem szerettek. (Szentgyörgyvölgyi Ignác azóta örök álmát alussza; jun. 19-én a Dnyeszter-menti csatában, ahol én is megsebesültem, elesett.)

Ejél 11 órákor fáradtan, kimerülten értünk vissza előbbi állásainkba, hol ottlevő bajtársaink harsány éljenzessel fogadtak bennünket.

A lendvai kis ház s a letenyi vadászhaték hő imáját meghallgatta az Ur, mi megmaradtunk. Áldassék érte a neve...

HIREK.

A belső rend

fenntartására az itthon maradt polgárság segédelmét kérte a belügyi kormány. Amig távol északon, délen és délnyugaton testvéreink vezérek és kockáztatnak mindent a mi életünkért, a mi nyugalomunkért és boldogulásunkért, — egymás testi épségének és vagyoni javainak megoltalmazására polgárőrségek alakultak mindenfelé az országban. A mi városunk polgárőrségének is tekintélyes része megértette a polgárőrség rendeltetését, szükségességét és célját, s szívesen állt sorba, hogy legelőször köteleességét teljesítse.

Egy év, egy nehéz év telt el a háború kitörése óta s míg küzdő véreink a harc-tereken soha nem lankadva, mind nagyobb lelkesedéssel viszik zászlóinkat győzelemről-

győzelemre, — itthon a polgárőrség egy-része elfáradt. Tömegesen léptek ki a polgár-őrség sorából, mert kényelmetlen, mert unták azt a köthetentként teljesített egy-két óras szolgálatot. A katonai bevonulások is mind több és több polgárőrt szőlítottak el a városból, ugy, hogy ma a polgári őrség azon a ponton van, hogy fel kell oszlatni, ha nem kap hamarosan megerősítést.

Járásunk főszolgabírája a minap felhívást intézett a polgársághoz, hogy lépjenek be az őrségbe. Nem hisszük, hogy a felhívásnak ne lenne meg a kellő fogantaja, hogy a polgárság meg ne értené, hogy a magunk legszűkebb érdekeit szolgáljuk s aki kényelemszeretből nem támogatja ezt a testületet, vétkesnek nemcsak a Haza, de saját maga ellen.

Nem kérünk áldozatot, mert nem áldozat ez ahhoz az áldozathoz képest, amit véreink a harc-tereken hoznak. Kötelesség ez, olyan elemi kötelesség, amit mindenkinek — akit kor vagy betegség nem tart vissza — teljesíteni kell. Mi szívesen hisszük, hogy teljesíteni is fogja minden odaváló ember ezt a kötelességet!

— **Személyi hír.** Esterházy Antal herceg néhány nap óta nejevel, szül. Andrassy grófnővel, a városunk közelében levő zajdai vadász-kastélyban tartózkodik. A herceg a zajdai erdőségekben szarvasa vadász s már eddig is több szép példányt ejtett. A hercegi pár a jövő héten utazik el vidékünkörül.

— **Esterházy hercegné látogatása az alsólendvai fiók-kórházban.** Herceg Esterházy Antané szül. Andrassy grófnő — aki a zajdai erdőségekben vadászó férjével a zajdai kastélyban tartózkodik — folyó hó 23-án meglátogatta a helybeli fiók-kórházat. A hercegné Polnich cs. Árpád lenit hercegi erdőmester kíséretében kora délután érkezett városunkba s egyenesen a kórházba hajtottat. A kórház bejáratánál Székely Emil főszolgabíró, dr. Józsa F. F. Fabián, a kórház vezető-orvosa és Vermes György, a vörös-kereszt helybeli fiókjának gondnoka fogadták, míg bent az épületben a körtermeknél Fusz F. Nándorné vörös-kereszt-egyleti elnöknővel az élén, dr. Brünner Józsefné, Ihrig Vilmosné, Marton Kálmánné, Szilágyi Dezsőné és özv. Zathureczky né údvözölték. A hercegné rendkívül szívesen üdvözölte a hölgyeket, kiknek társaságában bejárta a körtermeket, minden katonát megszólításával tüntetett ki s meghallgatta dr. Józsa szakszerű felvilágosítását minden egyes katonára sebesülésétől és gyógyulásáról. A hercegnő — miután az összes állapotokat megajándékozta — a tapasztaltak felett teljes meglepedését fejezte ki s meglőszönte a meglepeteknek a szívesen fogadtatás és kalauzolás, elhagyta a kórházat. A hercegné Polnich és Vermes erdőmesterek kalauzolása mellett felment a várba, melynek megtekintése után, öt óra tájban kocsin elhagyta városunkat.

— **Zalamegye az aradi vértanúk gyász-ünnepén.** Október 6-án Aradon, a 13 hős negyvennyolcas tábornok kivégzésének emlékére országos gyászünnep lesz. Az ünnepen Zalamegye törvényhatósága küldöttségileg képviselteti magát. A küldöttség tagjai gróf Batthyány Pál, Eitner Zsigmond és Bosnyák Géza országgyűlési képviselők lesznek.

— **Halálozás.** Mint részvétellel értesülünk, forintosházi Forintos Lajos, Stridóvár község postamestere és érdemes polgára, f. hó 21-én 46 éves korában elhunyt. A köztestületben álló uriembert esztörtőkön helyezték örök nyugalomra igen nagy részvét mellett. Özvegye és egy fia siratják.

— **A 18 évesek bevonulása.** A honvédelmi miniszter elrendelte, hogy az 1897. évben született (18 éves) és a bemutató szemléli fegyveres szolgálata alkalmasnak talált népfelkelők — amennyiben névszerint felmentve nincsenek — október hó 15-én tartoznak bevonulni az igazolványi lapjukon feltüntetett kiegészítési parancsnok-ság székhelyére.

Pro Patria. Mély szomorúsággal, remegő tollal írjuk a hirt, hogy lapunknak egy régi barátja és munkatársa, Weisz Zoltán járásbíróági hivata-nok, aug. hó 27-én az északi harc-terén hősi halált halt. Szegény barátunk mint a bűnügyi hírek írója, szerényen, de sok szeretettel dolgozott lapunknak hosszú éveken át, amíg csak a királyi parancs az általános mozgósításkor el nem szőlította őt is kis városunkból, kis családjá és jobbaratái köréből. A háború elején mindjárt a harc-terére került s azóta — mondhatni — állandóan a harc-terén volt. Amily kötelességtudó, szorgalmas hivatalnok volt idehaza, épp oly kötelességtudó, bátor, jó katona volt a harc-terén. A leghevesebb harcokban vett részt, végigszendvedte a tizenegy hónap-nak tengernyi szenvedését, ezer meg ezer halál leskelődött rá állandóan, más százak és ezrek kidőltek a sorból: ő még mindig állt és harcolt, szilárdan, keményen. S most vége, megtalálta őt is a golyó. Bajtársai írják, hogy augusztus 27-én egy roham alkalmával fejlődést kapott s azonnal meghalt. El kell hinnünk, pedig nehéz elhinni, hogy nem jön vissza közibénk ez a jó fiu, hiába vár rá kis családja, fiatal hitvese és csöpp kis gyermeke s hiába várunk rá mi, barátai. Fájdalmas zokogással gondolunk rá s küldjük el jeltelen sirja felé sóhajunkat, annak, aki a legjobbak közül való volt, akik a szép fiatal életük feladásával pecsételték meg a hazai föld iránt való szeretetüket. Emlétkét szeretettel ápoljuk s kérjük a sorsot, hogy gyászba borult családjának nyujjon erőt a csapás elviseléséhez s szegény barátunknak ott a vérel átztatott idegen földben, tömördek szenvedése után adjon békés pihenést, örök nyugalomait.

— **Uj telekkönyvezetők.** Az igazságügy-miniszter Apáti István győri kir. járásbíróági irnokot, ki régebben mint ügyvédi irnok működött városunkban, az alsólendvai kir. járásbíró-sághoz telekkönyvezetővé nevezte ki. Az uj telekkönyvezetők kinevezését Rósa János kir. telekkönyvezetők nyugdíjba vonulása tette szükségessé.

— **Bodó István újabb kitüntetése.** Bodó István tartalékos hadnagyt, városunk népszerű adóügyi jegyzőjét — mint emlékeztet — még a háború első hónapjaiban kitüntették az első osztályú ezüst vítezési érdemmel. Bodót most ismét szép kitüntetés érte, amennyiben a király Signum Laudis-szal tüntette ki. A hős hadnagy jelenleg Bukovinában harcol, mint egyik gépfegyverosztag parancsnoka. Újabb kitüntetéséhez is melegen gratulálunk s szívvel kívánjuk neki, hogy épen, egészségesen térhessen vissza közénk.

— **Tanügyi hír.** Schmidt József, a zalae-gerszegi felsőkerekedelmi iskola öz igazgatója szeptember elején nyugalmába vonult. Mint a hivatalos lapból olvassuk, helyébe a kultusz-miniszter most Derszib Béla szegedi felsőkerekedelmi iskolai tanárt nevezte ki.

— **A harmadik hadikölcsön.** A harmadik német hadikölcsönre most folyó jegyzések befejezése után sorra kerül a harmadik magyar hadikölcsön kibocsátása is. Az első magyar hadikölcsön, melyet tavaly novemberben bocsátottak ki, 1170 millió koronát, a második hadikölcsön, amelyet májusban bocsátottak ki, 1120 millió koronát eredményezett. A pénztintézetek már tájékozottak vannak a kibocsátás részleteiről s az összes irodákban megindult a munka, hogy a harmadik kölcsönre is minél nagyobb összeg gyűljön össze. Azt hiszik, hogy még e hó utolsó napjaiban, de legkésőbb a jövő hó első napjaiban megkezdődhetnek a jegyzések.

— **Hösi halál.** Tomcsala Ernő erdő-mérnökgyakornok, tartalékos hadnagy és század-parancsnok, augusztus hó 14-én reggel Lengyel-országban hősi halált halt. Tomcsala az oroszok ellen rohamra vitte századát, mikor egy ellenséges golyó a fejét találta s megölte a fiatal hőst. Tomcsala két évvel ezelőtt az alsólendvai hercegi uradalomnál állott alkalmazásban.

Szentgericei Nagy László huszárfőhadnagy, Nagy Albertnak, az Esterházy hercegi javak kormányzójának fia, ki több kitüntetésben részesült, az északi harc-terén kapott sebesülése következtében Kolomeában e hó 11-én elhunyt.

— **A polgári őrség új tagjai.** A főszolgabíró felhívására újabban a következők léptek be a polgári őrségbe: Arstein Benő és Freyer Lipót kereskedők, Kúronya József és Kovács István háztulajdonosok, Hacker Rezső kereskedőség, Melzer Lajos, Koller Sándor és Toplak István.

— **Gyászír.** Mint igaz részvétellel értesültünk, Ferenczy János győri vendégfő, Ferenczy József helybeli vendégfő testvéröccse, 41 éves korában váratlanul elhunyt. Ferenczy Jánost sokan ismerték városunkban, évekig lakott itt, s így korai halálának híre alsólendvai ismerősei körében nagy részvételt keltett. Hogy mi okozta az életerős, egészségesnek látszó ember halálát, azt nem tudjuk.

— **Zalamegye adománya a Nemzeti Adozatkésztség Szobrara.** Zalavármegye a fővárosban emelt Nemzeti Adozatkésztség szobrara hozzájárulásként 300 koronát szavazott meg.

— **Elhalasztott közgyűlés.** Az alsólendvai fűrdőszékvénytársaság részvétlenség miatt elhalasztott közgyűlését ma, vasárnap délután két órákor tartják meg a városi ház tanácstermében.

— **A papír-árak felemelése.** Az osztrák és magyar papírgyárak a minap tartott gyűlésükön elhatározták, hogy a nyomdai újságpapírok árait további 10 százalékkal, a többi papírosfajtáikat pedig 25 százalékkal azonnali hatállyal fölemelik. Az év eleje óta az árakat összesen 45 százalékkal emelték fel. Az áremelés a papíros előállításához szükséges nyersanyagok és a munkabérek drágulásával indokolták. Így a kén ára (egyike a legfontosabb segédanyagoknak) most 130–140 K, azelőtt pedig 13 K-ba került. A gyanta ára 30 K-ról 250 koronára emelkedett. Ezenkívül nagy a hiány celluloidban és más nyers- és segédanyagokban is.

— **Szederlevélgyűjtés a katonák részére.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a múlt évhez hasonlóan rendeletben hívta fel az iskolákat, hogy a katonák részére tea-pótló anyagul földi-szeder levelet gyűjtsenek. A rendelet megérkezett az alsólendvai iskolákhoz is s ennek folytán a helybeli polgári iskola tanári kara hétfőn a csemeti erdőben gyűjtetett a növényekkel szederlevelet.

— **A hadiadót jövőre is kivetik.** Mint tudvaleg, a 20,000 koronánál több évi jövedelmű egyénekre hadiadót vetettek ki. Eddig úgy tervezték, hogy az adót egyetlen egyszer fogják kivetni. Minthogy azonban a háború sokkal hosszabb ideig tart, mint eredetileg hitték, a kormány a hadiadót a jövő esztendőre is ki fogja vetni.

— **Egy betörőbanda elfogása.** Megirtuk mult számunkban, hogy a csesztregi csendőrsőri milyen jól fogást csinált a napokban. Elfogott egy hat tagból álló cigánybandát, amely Vas- és Zalamegyékben tömérék betörést és lopást követett el. A banda tagjai heteken át Vasmegye területén garázdálkodtak s csak amikor már égett talpak alatt a föld, akkor jöttek át Zalába, az alsólendvai járásba. Itt Zalában is egész sereg betörést és lopást követtek el a mult hó végén és a folyó hó folyamán, köztük többször Lendvahosszúfaluban, Petesházán és Hármasmalomban, mígmen a csesztregi csendőrsőri rajtuk ütött és elfogta őket. A banda tagjait — három férfit és három nőt — a mult héten nyomozás végett behozták Alsólendvára s itt a környéken elkövetett gazetteikre nézve kihallgatták őket. Eddig 16 betöréses lopást bizonyítottak rájuk, de bizonyos, hogy ennél jóval több bűn terheli a lelküket.

— **Mennyi a cukor maximális ára Alsólendván?** A cukor árát tudvaleg az egész országban maximálták újabban. Alsólendván a darabucukor ára, a rendelet szerint, 99 korona 50 fillér százkilönként. A kicsinyben való eladásnál ehhez az árhoz még kilönként 8 fillért számíthat az eladó.

— **Utazási igazolványok.** A belügyminiszter folyó évi szeptember 20-ika óta a hadművelési területen a polgári személyforgalmat korlátozta és elrendelte az igazolási kötelezettséget. A hadművelési területen igazoló okmányul szolgál a köztszövetségnek, képviselőknél és főrendeknek az arcképes igazolványok, más személyeknél az utlevelek, vagy pedig az elsőfokú rendőrhatalóság által kiállított magyar és német szövegű utazási igazolványok. Az igazolójeget kiállításáért díjat szedni nem szabad, csak bélyegilletéket kell fizetni és pedig vagyonlanoknak 30 fillért, más személyeknek 2 koronát. A rendelet megkülönbözteti a külső és belső hadművelési területet. Hogy melyik vármegye vagy országrész tartozik a külső vagy belső hadművelési területhez, azt a belügyminiszter teszi időről-időre közzé és erre nézve a községváznak felvilágosítás nyervehető. A belső hadművelési területen csak azok utazhatnak, akik igazolják, hogy üzleti vagy gazda-

sági, mezőgazdasági vagy ipari termelés céljából, vagy fontos és halasztást nem tűrő családi okokból kell utazniok. Ilyen utazási igazolványt a katonai parancsnokságok adnak ki. A külső hadművelési terület határvonalain belül a személyforgalom nem esik korlátozás alá, a határvonal átlépésére azonban az igazolvány szükséges. Aki igazoló okmányát az ellenőrző közeg felhívására fel nem mutatja, amennyiben cselekménye nem esik súlyosabb büntető rendelkezés alá, kihágást követ el és 15 napig terjedő elzárással és 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. A rendelet szeptember 20-án lépett életbe.

— **Szakiskolai ösztöndíjak.** A soproni kereskedelmi és iparkamara kedden tartott közgyűlésén Tantalics Gyula és Tantalics Ferenc zalabaksai ifjaknak, a győri fa- és fémipari szakiskola növendékeinek a jövő tanévre 200, illetőleg 100 korona ösztöndíjat szavazott meg.

— **Katonai előléptetés.** A katonai rendeleti közlöny közli, hogy a király Koller János alsólendvai tanítót, 20-ik honvédelmi felderítési hadapródot zászlóssá nevezte ki.

— **Zalamegye a felvidék feldúlt falvaiért.** A háborúban feldúlt tüzhelyeket újjáépítő országos bizottság vármegyénket is megkereste, hogy anyagi hozzájárulással a bizottság humánus és hazafias céljait. Zalamegye is segítse elő. Vármegyénk törvényhatósági bizottsága úgy határozott, hogy a hazafias akció javára egyszázalékos pótdótot fog kivetni. Az új pótdótot kivetését — mint értesülünk — a decemberi megyegyűlés fogja elhatározni.

— **Még október 15-éig vásárolhatunk gabonát.** A hivatalos lap a közönséget érdeklő fontos miniszteri rendeletet közöl. A rendelet azt a határidőt, ameddig az 1915. évi ár alá vett buza-, rozs-, kétszeres-, árpa- és zabkészletekből a magánfelte a saját házi és gazdasági szükségletekre vásárolhatnak, kiterjeszti 1915. október 15. napjáig bezárólag.

— **Jegyzők drágasági segélye.** A községi és körjegyzők országos egyesülete memorandumot intézett a belügyminiszterhez, amelyben a jegyzők és segédjegyzők s általában az összes közigazgatási személyzet részére fizetésük huszonöt százalékan megfelelő drágasági segélyt kérnek. A közigazgatási tisztviselők memorandumja felelmi, hogy az árak szertelen emelkedése mellett nem tudnak megélni s hivatkozni a háborús idők alatt kifejtett óriási munkájukra.

— **Megjelent a przemysli foglyok névjegyzéke.** Tegnapelőtt a hadügyminisztérium kiadásában megjelent a przemysli foglyok névjegyzéke. A lista 36 oldalra terjed s az orosz vöröskereszt adatai alapján lett összeállítva. A névsor azonban nem teljes, mert igen sok nevet nem lehetett a listába felvenni. A lista néhány nap alatt lapunk kiadóhivatalában is kapható lesz.

— **Adomány.** Arnstein Benő kereskedő egy fogadásból kifolyólag 2 kor. 50 fillér adományt juttatott a helybeli vörös-kereszt gyülethez.

— **A hustalan napok megszorítása.** A növekvő hushány következtében a kormány a hushaltási napok számát háromra, esetleg négyre emeli föl. A kormány mindent elkövet a további áremelkedés megakadályozására. Hír szerint legközelebb az egész monariában szabályozni fogják a husarakat.

— **„Bömböltő Piku“ újabb szökése.** — Mint ismeretes, Fehér Miklós, akit a köznép Bömböltő Piku néven ismer, megint megszökött a nagykanizsai 20. honvédelmi gyalogrezdőtől. Ezúttal a lábadozó kórházából szökött meg. Fehér nemrég került haza a harctérről, ahol a balkájart lötték keresztül, sebe már begyógyult, de utóápolásra a gyengékedőbe tettek, ahonnan aztán a minap meglépett. Ez már a negyedik szökése Fehérnek. Először tavaly ősszel a harctérről szökött meg Krakó körül táborozó ezredétől. Akkor a dedesi hegyen fogták el, de előzően végigábrította a fél országot s Alsólendva környékén is egész sereg betörést követett el. Alig hogy csendőrségünk visszakísérte Kanizsára az ezredéhez, Fehér megint megszökött s folytatta betöréseit, rablásait a fél megyében, különösen vidékünkön. Hetekig tartó lázas nyomozás után a dobri csendőrsőri a lendvaiifalusi kocsmban elcsípte Fehért s behozta Alsólendvára. E két szökésért három hónapra elzöt a pozsonyi hadbírósg 17 havi börtönrre ítélte, de Fehér az ítélet

után harmadszor is megszökött. Akkor Petesházán a falusiak fogták el. A katonai hatóság Fehérre beosztotta a legelső menetszázadba és a harctérre küldte. Ott csakhamar megsebesült s visszakerült Kanizsára. Alig várta, hogy kissé összeszedje magát s a napokban negyedszer is megszökött. Persze, a legegyszerűbb uton hazajött Alsólendva vidékére s mintegy tíz nap óta itt a környéken bujkál. Mindjárt a megérkezése után „munkához“ is látott, amennyiben szombaton éjjel Hármasmalomban egy házba betört s pénzt vitt el. Akik látták, azt mondják, hogy katonaruhában, de civil tőlikabátban van Fehér s oldalfegyverrel is el van látva. Nappal nem igen mer mutatkozni, csak éjjelre buvik elő valamely erdei rejtkehelyéről, vagy lakatlan ház padlásáról. Csendőrségünk és a környékbeli csendőrsők éjjel és nappal egybevetve nyomoznak Fehér után, de eddig nem sikerült elfogni.

— **Késélő inasgyerek.** Pénteken délelőtt a helybeli vágóhidon foglalatkoskodtak Hóbor Károly és Ferenczy József mézszáros-inasok. Hóbor egy borjú felbontásán dolgozott s közben valami kisebb hibát követett el, amiért a másik inas, Ferenczy, tréfából gunyolni kezdte. Hóbor az inscelkedésre dühbe jött s a nála levő bontókést beledobta Ferenczy gyomrába. A szerencsétlen gyermekhez orvost hívtak, aki bevarrta és bekötözte tátongó sebet, azután hazavitte szülei lakására. Állapota életveszélyes.

— **Germekgyilkos anya.** Muraszombatból jelentik: Skalics Péter tótlaki lakos telkén a vizigő gödörben egy oszlásnak indult gyermekhullát találtak. A megindult nyomozás folyamán megállapították, hogy a csecsemőt Kolossa Rozália hozta világra, aki a gyermekét rongyokba csavarva beledobta a vízbe. Kolossa Rozália azzal védekezik, hogy a gyermek holtan jött a világra. A bűnös anyát letartóztatták.

— **Tüz.** F. hó 24-én délelőtt Zalabaksán kigyulladt és elégett Kósa István számkakalja. A kár mintegy 50 korona. A tüzet valószínűleg gyermekek okozták.

— **A 42 centiméteres nehéz mozsár** máig is a legnagyobb szenzációja és meglepetése a világháborúnak. Ezt a hadiszerszámot, amelynek hatása szinte minden képzeltet felülmúl és amely alapján ingatta meg a háború technikáját, mindmáig csak találatásokból és a róla támadt legendákból ismerjük. A mozsárról annak feltalálója, dr. Seume mérnök felolvasást tartott, amelyből vesszük a következőket: Az egész alkotmány sulya 88.750, az alapzat 37.500 kilogramm. A cső hossza 5 méter, egy lövedék sulya 400 kilogramm, hossza 1,26 méter. Az egész mozsár 172 részre szedhető, széjjel és szállításhoz 12 vagonra van szükség. A mozsarat használat előtt beépítik; az alapítvány 8 méter mély. Lütlichet 22 kilométer távolságról lötték a mozsárral. A találatbiztonság 1—3 méter között változik. A Lütlichre adott első lövés 1700, a második lövés 2300 harcos halálát okozta. Lütlich összesen 5, Namur és Maubeuge egyenként két-két lövést kaptak. A mozsár felszerelése 25—26 órát, a beigazítás — miután segédgyúkkal a távolságot belőtték, 6 órát vesz igénybe. A kiszolgáló legénység a szemet, orrot, fület és száját védő sapkát kap és a detonáció pillanatában hasonfekvő állapotban van. A legnyomás oly nagy, hogy 4 kilométer körzetben minden ablaküveg összetörik. Egy lövedék 13.000 koronába kerül. A beépített mozsár egyszerűs mind alá van aknáva és a parancsnok esetleges veszély esetén köteles az egész alkotmányt levegőbe roptatni, nehogy ellenséges kézre kerüljön. A mozsár kiszolgáló személyzete 260 ember.

— **A Világháború Képes Krónikájának** most jelent meg az 51. száma eleven, változatos tartalommal, igen szépen és gazdagon illusztrálva. A füzet ez alkalommal az olasz harctérről közli rendkívül érdekes fényképfelvételeket, míg mélynyomáson műmelléklete az északi harctéren mutatja be a gyalogásunk támadását egy keleti galicai folyó mellett. A világháború történetének folytatásos előadása során az újabb kárpáti harcokat tárgyalja a füzet. A „Maj hadiszelő“ című rovatban a kerékpáros csapatoktól olvasható szakszerű ismereteket. A füzet most is a „Háború humor“ egészíti ki s ingyenes mellékletként jöhet: „A jövő század regénye“ c. munkájának egy ívét hozza. Egy füzet ára 24 fillér, előfizetés negyedeve 3 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Őllői-út 18., ahol már a IV-ik kötethez elkészült bekötési tabla is megrendelhető.

Aki Budapestre utazik, nézze meg a Pászari lövészarkot! Az ország egyetlen hadilátványossága!

Szerkesztői üzenetek.

L. L. Budapest. A kért példányt elküldtük. Annak idején a rendes címre feladtuk, bizonyára elkallódott valahol. Örülünk, hogy javult az állapota. Üdvözöljük s mielőbbi teljes felgyógyulást kívánunk.

Előfizető leánya. Kérdezt munkatársunk, Lukács Lajos, az oltás harcterén a balkezén súlyosan megsebesült s azért nem írhat. Jelenleg egyik fővárosi hadikórházban ápolják. Vlay Imre szintén sebesült néhány nap óta. Ő a balkarján kapott sebet, de szerencsére nem súlyos az állapota.

Az élelmiszereknek és fontosabb szükségleti cikkeknek hatóságilag megállapított legmagasabb árai a lendvai járás területén:

Buzakenyér, fehér, egy kiló	— K 70 fill.
" barnább, egy kiló	— " 60 "
" egész barna, egy kiló	— " 50 "
Rozskenyér, fehér, egy kiló	— " 56 "
" barna, " " "	— " 40 "
Zsemlye vagy kilti, a háború kitörése előtti nagyságban, darabja	— " 5 "
Disznózsir, egy kiló	5 " —
Zsírzszalonna, bürke nélkül, egy kg.	4 " —
Tej, egy liter	— " 24 "
Tejföl, egy liter	— " 80 "
Turó, egy kiló	— " 60 "
Tea-vaj, egy kiló	4 " —
Főzővaj, " " "	3 " 50 "
Tojás, egy darab	— " 8 "
Burgonya, egy kiló	— " 8 "
Vöröshagyma, egy kiló	— " 40 "
Káposzta, nagyobb, egy fej	— " 16 "
" kisebb " " "	— " 14 "
Mák, egy kiló	1 " 60 "
Száras bab, egy kiló	— " 50 "
Korpa " " "	— " 28 "
Köles kása, egy liter	— " 40 "
Hajdina " " "	— " 60 "
Szilva " " "	— " 16 "
Dió " " "	— " 20 "
Szőlő, szeptember 15-éig, egy kg.	— " 80 "
" " " " " " " " " " " "	— " 70 "
Csirke, rántani való, egy pár	2 " —
" sütni való " " "	4 " —
Sovány lud, egy darab	3 " 50 "
" kacsa, egy darab	2 " 50 "
Tökmagolaj, egy liter	2 " —
Raffia, egy kiló	2 " 80 "
Barnaszén (iváneci), egy métermázsa	2 " —
Fémszén, " " "	4 " 20 "
Porosz szén " " "	5 " —
Tüzipfa, puha hasáb, szállítás nélkül egy méter	8 " —
Tüzipfa, kemény hasáb, egy méter	10 " —
Dorongfa " " "	9 " —
3 decí (egy pohár) kőbányai sör	— " 26 "
3 decí kanizsai vagy soproni sör	— " 24 "
Palacksör " " "	— " 56 "

Mindenféle

iskolai nyomtatványok

Balkányinál!

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

rekedség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés

ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván **Fuss F. Nandor** gyógyszer-tárában.

*-107

Tanító urak figyelmébe

ajánlom, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszterium által engedélyezett és Zalavármegye kir. tanfelügyelősége részéről 663|911. szám alatt iskolai használatra ajánlott

Zalavármegye nagy fali térképe

a legújabb kiadásban, rendkívül izléses hétszin nyomásban elkészült. A térkép 115 cm. magas és 160 cm. szélességű. Ára — erős vászonra huzva, lécekkal ellátva — 22 korona.

Kapható vagy megrendelhető: **BALKÁNYI ERNŐ** könyv- és papirkereskedésében, Alsólendván.

**Steckenpferd-
liliomtejszappan**

Bergmann & Co. cégtől Tetschen a|Elbe

egyre nagyobb kedvelté válnak és elterjedtségnek örvendő ellen való elismert hatásánál fogva s a bőr és szépség gondozásában való felemulhatatlanságáért. — Ezernyi elismerőlevél! Sok legnagyobb kintitetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ügyeljen nyomatékosan a Steckenpferd védőjegyre és a czég helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszerárakban, drogeriákban, illatszerüzletekben stb. 40—36 Hasonlóképpen kintű Bergmann Manera liliomkrémje (80 fillér egy tubus). Kintű szer női kezek gondozására.

Nagyobb mennyiségű jó állapotban levő

használt hordó

200-400 literig, megvételre kerestetik. —

Cím megtudható a kiadóhivatalban.

ÜZLETMEGNYITÁS!

Tisztelettel értesitem Alsólendva és vidéke nagyérdemű uri közönségét, hogy folyó évi október hó 1-én Alsólendván, a Főuton, Beck Miksa ur házában a mai kor igényeinek megfelelően berendezett

borbély- és fodrásztermet nyitok.

A n. é. közönség szives pártfogását kéri teljes tisztelettel

HÖLGYEK FIGYELMÉBE! Mindennemű hajmunkák készítését elvállalom! —

Várfalvi Péter
fodrász.

Alkalmi ajándékok!

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabb zsebórák, láncok, arany és ezüst ékszerek, China-ezüst disztárgyak, evőeszközök stb.

legnagyobb választékban, jutányos áron kaphatók

Mayer Ödön órás és ékszerésznel

ALSÓLENDVA, Főutca.

Nagy raktár fali- és ébresztő-órákban, valamint látszerészeti cikkekben, időmérőkben stb. Javítások szakszerűen végeztenek!

Hirdetések jutányosan felvételnek e lap kiadóhivatalában

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-divat cikkekből.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasúti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS bábszítő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER FÜLÖP üveg-, porcellán-, fűszer- és vegyesárukereskedése.

FEHER ANTAL köröm- és kocsni-kovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász. Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemégy-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC békocsi-vállalata.

Kényelmes békocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GABOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

HEGEDIGS ISTVÁN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DAVID szállítási (spediteur) vállalata

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban.

Elvállalja vasgyűrűk arannyal való bélelését.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gőz-, asági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSIGS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL építő- és géplakatos.

NEMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKŐ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsórendva, Templom-tér, dr. Filkor-féle ház) legelőcsőbb bevásárlási forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekből.

SIPOS DANIEL eszörendű uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szíjgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerekpárok javítását.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és borkereskedése a vasúti állomás átellenében.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirkóraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS Alsórendva. Elad szőlőoltványokat, valamint a legjobb fajú csemeszőlőt különként és kosarankint. Vidékre is szállít utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése mellett.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszafalu.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédics.

CSEKE KÁROLY esztrég-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF kereskedő Csesztreg.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Peteshaza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédics.

HORVÁTH IVAN vendéglős Bántornya.

HORVATH MARTON bádógosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celidömölk.

HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vasm.)

JERICIS IVAN ácsmester és kutszivattyu-berendezési vállalkozó Mura hely.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszafalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala előállítására Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszafalu.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVAN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Dekleznin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

PFANCELTER KÁROLY a „Vigadó” bérlije Iglo.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksan.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemene.

REVERENCSCSICS ISTVAN vendéglős Siófok

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjántalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

SZOCÁS LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemene.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS műmalma s liszttraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB uradalmi műmalma Böhönye (Somogy-m.)

Az olasz háború térképe

Ára 1 korona

Tartalmazza az összes helységeket, folyókat, hegyeket, erődítéseket stb.

Kapható:
Balkányi Ernő üzletében
Alsórendván.

Gyönyörű illusztrációk! — Érdékfeszítő olvasmányok! — Mesésen olcsó árért!

A Világháború Képes Krónikája

A most folyó világháborúnak valószínűleg szenzációját képezi a a folyóirat, mely 32 oldal terjedelmében, gyönyörű illusztrációkkal

24 fillér A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg! Egy-egy füzet ára csak **24 fillér!** **24 fillér**

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsórendván.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsórendván